

Sygn. akt II K 365/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Olsztynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Klimek

Prokurator: nieobecny,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 czerwca 2016 roku i nast. sprawy:

B. T. (1), syna R. i T. z domu M., urodzonego dnia (...) w M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 lutego 2016 roku w O. na skrzyżowaniu(...) z ulicą (...) dokonał uszkodzenia samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) poprzez zarysowanie powierzchni lakierniczej dachu powodując straty o wartości 750zł na szkodę K. C.,

tj. o przestępstwo art. 288§1 k.k.

orzeka:

I. na podstawie art. 66§ 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego **B. T. (1)** warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

II. na podstawie art. 67§3k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego K. C. poprzez zapłatę kwoty 750,00 złotych,

III. na podstawie art. 629 kpk obciąża oskarżonego kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa z wyłączeniem poniesienia kosztów za ekspertyzę techniczną oraz zwalnia z opłaty.

Sygn. akt II K 365/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2016r. oskarżony wracał samochodem z pracy z osiedla (...) w kierunku domu. W tym dniu padał śnieg z deszczem. W tym samym czasie pokrzywdzony K. C. wraz z rodziną jechali samochodem marki A. (...) nr rej. (...) ul. (...). Następnie pokrzywdzony zjechał w kierunku ul. (...), gdzie zmieniał pas z prawego na lewy włączając kierunkowskaz. W tym momencie oskarżony zjechał mu drogę nie używając kierunkowskazu. Wówczas pokrzywdzony mrugnął długimi światłami w kierunku samochodu kierowanego przez oskarżonego, by go ostrzec. W tym momencie oskarżony zahamował, czym wymusił na pokrzywdzonym gwałtowne zahamowanie. Pokrzywdzony wrócił na prawy pas i wyprzedził samochód oskarżonego. K. C. kierunkowskazem zasygnalizował zmianę pasa na lewy i wyprzedził samochód oskarżonego. Pokrzywdzony dojeżdżając do skrzyżowania zjechał na lewy pas. W tym miejscu na skrzyżowaniu były dwa pasy do skrętu w lewo. Dojeżdżając do skrzyżowania było czerwone światło i pokrzywdzony zatrzymał pojazd. Wtedy oskarżony podszedł do auta pokrzywdzonego i zapukał w szybę. K. C. uchylił szybę, jego żona ściszyła radio. Doszło między mężczyznami do wymiany zdań. Oskarżony zdenerwował się i jak odchodził zarysował

dach pojazdu pokrzywdzonego. Siedzący w środku pojazdu pokrzywdzony wraz z rodziną słyszeli, że coś przeciągane jest po dachu. K. C. wyszedł z samochodu zobaczyć co się stało. Na dachu auta było widoczne przetarcie i zarysowanie powłoki lakierniczej. Pokrzywdzony wezwał policję.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.27v-28, k.97v, zeznania świadków – K. C. k.2-3, k.98-98v, A. C. (1) k.18v, k.98v-99, A. C. (2) k.20v, k.99-99v, A. G. k.104v, k.108v, R. A. k.108v, protokół oględzin k.8-9, k.16-17, opinia k.116-117v, ekspertyza techniczna wraz z kalkulacją k.130-136/

Oskarżony B. T. (1) nie był dotychczas karany sędownie. /k.128/

B. T. (1) podczas składania wyjaśnień w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w czasie powrotu z pracy pokrzywdzony zajechał mu drogę samochodem, on zdenerwował się i doszło do nieporozumienia. Zaprzeczył, by uszkodził samochód pokrzywdzonego. /k.27v-28/

Na rozprawie odmówił składania wyjaśnień i odpowiadał na pytania obrońcy, gdzie podał, że jak policjanci przyjechali, to zaprosili jego i pokrzywdzonego do radiowozu, gdzie spisano ich zeznania, policjanci sprawdzali jego kluczyki od samochodu i od domu i nic nie stwierdzono na tych kluczykach, więc oddano mu je z powrotem.. /k.97v/.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego B. T., w których nie przyznał się do uszkodzenia pojazdu pokrzywdzonego Sąd nie dał wiary. Wersja prezentowana przez oskarżonego oceniana w kontekście innych dowodów i przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania musi być uznana za przyjętą linię obrony i próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej.

W ocenie Sądu stanowią jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Sąd oparł ustalenia faktyczne na zeznaniach pokrzywdzonego oraz świadków, a także częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego.

Oskarżony kwestionował nie tylko swoją winę, ale także rozmiar szkody. W tym zakresie Sąd oparł się nie tylko na zeznaniach świadków, ale przede wszystkim na opinii biegłego i ekspertyzie technicznej.

Pokrzywdzony K. C. wiarygodnie zeznał na okoliczności, w jakich doszło do zarysowania przez oskarżonego powłoki lakierniczej dachu jego pojazdu. Przyznał, że doszło pomiędzy nimi do słownego nieporozumienia. Pokrzywdzony zeznał jednoznacznie, iż oskarżony był zdenerwowany i jak odchodził słyszeli jakby było coś przeciągane po dachu i po wyjściu z pojazdu od razu zauważył zarysowanie na dachu pojazdu.

Świadek A. C. (1) wiarygodnie zeznała na okoliczności, w jakich doszło do zarysowania przez oskarżonego powłoki lakierniczej dachu pojazdu. Świadek jednoznacznie zeznała, że jak oskarżony odchodził od pojazdu to w tym momencie usłyszała jakby zgrzytnięcie, szorowanie, jakby coś o metal ocierało. Świadek dodała, że wszystkie osoby siedzące w samochodzie to usłyszały i zareagowały wyjściem z samochodu i zobaczyła rysę w miejscu gdzie był zdjęty śnieg z dachu.

Świadek A. C. (2) wiarygodnie zeznał na okoliczności, w jakich doszło do zarysowania przez oskarżonego powłoki lakierniczej dachu jego pojazdu. Jednoznacznie zeznał, że oskarżony, jak odchodził to zarysował dach samochodu.

Świadkowie ci wiarygodnie zeznali na okoliczności w jakich doszło do zniszczenia mienia. Wskazują jednoznacznie na sprawcę zniszczenia samochodu.

Ponadto pokrzywdzony K. C. wiarygodnie zeznał na okoliczność uszkodzeń pojazdu, co ma odzwierciedlanie i potwierdzenie w opinii biegłego oraz w ekspertyzie technicznej.

Świadek A. G., zeznał wiarygodnie, iż z tego co pamięta wykonywał jakieś czynności związane z porysowanym dachem A. (...). Świadek zeznał, że nie był w stanie powiedzieć, czy w związku z tym zdarzeniem był wzywany technik, nie pamiętał jaka była pogoda i warunki atmosferycznego tamtego dnia.

Świadek R. A. wiarygodnie zeznał na okoliczności podjętej interwencji tego dnia. Świadek potwierdził, że jeden pojazd był uszkodzony, a drugi stał za nim. Świadek pamiętał, że kierujący pojazdami nie mogli się dogadać.

Sąd uznał zeznania tych świadków za wiarygodne, albowiem są jasne, konkretne, zbieżne.

Sąd podzielił treść opinii biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych. Biegły we wnioskach opinii stwierdził, że na podstawie wyglądu śladu uszkodzenia na dachu pojazdu marki A. (...) nr rej.(...) stwierdzono, że uszkodzenie pojazdu może pochodzić od krawędzi narzędzia (przedmiotu) o płaskiej końcówce roboczej np. wkrętaka, mogło też powstać w wyniku klucza do drzwi lub samochodu. Biegły stwierdził, że na powierzchni uszkodzenia nie odwzorowały się cechy charakterystyczne użytego narzędzia umożliwiające jego identyfikację indywidualną. Ponadto stwierdził, że z uwagi na czas jaki upłynął od zdarzenia do czasu badań, możliwość zacierania cech użytego narzędzia (przedmiotu) i jednocześnie powstanie nowych cech nie można określić kierunku powstałego uszkodzenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, konkretna, odpowiada szczegółowo na zadane pytania. Została sporządzona przez osobę uprawnioną z doświadczeniem. Z opinii tej jednoznacznie wynika, iż do uszkodzenia tego rodzaju nie mogło dojść w inny sposób, chociażby w wyniku oczyszczania dachu pojazdu ze śniegu szczotką.

Sąd podziela ustalenia biegłego w zakresie wysokości powstałej szkody, jak i mechanizmu jej powstania.

Sąd podzielił treść ekspertyzy biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej co do wysokości szkody, która wynosiła 713,17zł. Zatem mieści się ona w kosztach szacunkowych przedstawionych przez pokrzywdzonego.

Sąd podziela ustalenia biegłych w zakresie wysokości powstałej szkody, jak i mechanizmu jej powstania.

Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody z dokumentów. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie.

W tych warunkach wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została wykazana przeprowadzonymi dowodami. Przepięstwo stypizowane w tym przepisie może być popełnione tylko umyślnie, w obu postaciach zamiaru – kierunkowego lub ewentualnego. W ocenie Sądu oskarżony działał umyślnie, przede wszystkim z uwagi na miejsce uszkodzenia pojazdu – dach – nie sposób przyjąć, że zachowanie jego było przypadkowe.

Wobec powyższego w ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 288§1k.k., tj. umyślnie dokonał zniszczenia lewych tylnych drzwi pojazdu należącego do pokrzywdzonego.

Zgodnie z art. 66 k.k. - sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy, nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Ponadto, jeżeli czyn zarzucany sprawcy nie jest zagrożony karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dotyczące oskarżonego B. T. (1) nie nasuwa wątpliwości co do okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu wskazane okoliczności przemawiają za przyjęciem, iż oskarżony jako osoba dorosła, mająca odpowiedni zasób doświadczenia życiowego i znająca obowiązujące normy prawne oraz konsekwencje ich nieprzestrzegania, naruszył je, w związku z czym ponosi winę.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą jednak przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Oskarżony do tej pory nie był karany sądowo za jakiegokolwiek przestępstwo. B. T. (1) ma obecnie 41 lat i jego dotychczasowa niekaralność świadczy o prawidłowym jego stosunku do obowiązujących norm prawnych, co zasługuje na aprobatę. Powyższe świadczy o tym, że popełnienie przez oskarżonego występkę miało w jego życiu charakter incydentalny. Właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Należy uznać, iż zachowanie oskarżonego było przypadkowe, choć umyślne i zamierzone.

Warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego ma na celu przede wszystkim na względzie poddanie go w okresie najbliższego roku swoistej próbie, dotyczącej jego przyszłego zachowania. Sąd jest bowiem przekonany, o czym świadczą okoliczności niniejszego postępowania, iż określenie rocznego okresu próby pozwoli oskarżonemu na przemyślenie swego zachowania oraz na dostosowanie go do obowiązujących norm i nauczy go respektowania porządku prawnego.

Sąd kierując się przesłankami określonymi treścią art. 66§1 k.k. uznał, iż instytucja warunkowego umorzenia postępowania w przypadku oskarżonego w najlepszym stopniu wypełni cele stawiane przed postępowaniem karnym.

Na podstawie art. 67§3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego.

W ocenie Sądu sytuacja majątkowa oskarżonego pozwala na poniesienie przez niego kosztów procesu, w związku z czym Sąd obciążył go kosztami sądowymi, przy czym zwolnił z opłaty.